ANUL IX No. 1047 — 6 PAGINI 5 LEI — Miercuri 20 Aprilie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

LA ORDINEA ZILEI

Palcative şi soluţii

Se cunoaşte în general, forma din ce în ce mai mizerabilă a câtorva din echipele de foot-ball bucureştene dela onoare.

Ultimele matchuri au bâjbâit o valoare care a retezat orice pretenţie de bunăvoinţă. Suporterii au amuţit, jenându-se să mai vocifereze pentru mârţoagele pe cari altă dată le stimulau cu urlete de încurajare. Spectatorii au părăsit terenurile pe cari cei câtiva lei ai biletului de intrare, fuseseră aruncaţi pe gârlă, cu intenţia probabilă de-a nu se mai întoarce. Iar jucătorii au dat prosteşte din cap, invocând scuze dintre cari una singură rămâne: bătrâneţea.

Fiindcă ceiace a prăvălit fie nu mai şi în parte dacă vreţi, calitatea football-ului bucureştean, este nepremenirea de vreme îndelungată a cadrelor. Perpetuarea aceloraşi formaţii cari au încetat de vreme îndelungată să mai dea satisfacţie. Aceiaşi veterani cari şi-au câştigat un drept de pensionare, arbitrar nerespectat.

Nu vrem să spunem prin aceasta că vechii jucători încurcă exclusiv opintirile de progres ale football-ului. Mai sunt încă destui veterani cari să poată servi lecţii de joc. Cari să fie luaţi drept pildă de dragoste de club. Şi cari să poată figura cu succes în loturi oricât de ridicate.

Când însă după fiecare zi de joc se reeditează aceleaşi lamentări determinate de bătrâneţea câtorva aşi, este curios cum nu se bagă de seamă că Sile Georgescu, de pildă, joacă foot-ball de ...cine-ar putea să mai precizeze cât timp? Că Bacinski a fost din nou utilizat, după o inactivitate de câţiva ani. Că Pfann, a fost scos literalmente din spirt, pentruca să întinerească formaţia Juventus-ului.

Şi că, ceiace constituie în fond adevăratul simptom al problemei, nu se întrevede nici-o perspectivă că toţi aceştia vor fi o dată, şi o dată, înlocuiţi.

Că o parte din cei bătrâni, dacă nu chiar toţi (pentru a dovedi o condescendenţă totală) sunt încă utilizabili, este adevărat. Mai curând sau mai târziu însă, tot atât de adevărat va fi că oricât s'ar crampona suporterii, reumatismele vor scoate totuşi din uz veteranii actuali ai diferitelor cluburi.

Şi atunci se va pune desigur problema care astăzi se ocoleşte: *„Cu ce vor fi înlocuiţi pensionarii aceştia?"*

Cu oamenii dela rezervă? Să fim serioşi. Cu importaţii? Povestea aceasta a plesnit de-atâta ori în fiasco, încât nici nu se mai poate pune. Cu juniori? Fireşte că cu juniori.

Numai că — şi asta este ceiace ne preocupă astăzi — de unde vor fi scoşi juniorii, când se practică cu atât entusiasm politica de strangulare a juniorilor? Când în loc să se gândească la mijlocul cel mai comod, de împrospătare a cadrelor, cluburile alimentează paleativul învierii morţilor şi al conservării pensionarilor?

Două sau trei cluburi au şi renunţat la juniori. Vor continua probabil celelalte.

Şi peste un an sau doi, când vor trece în rezervă toţi aceia cari ar fi trebuit să fie puşi în retragere până acum ca şi ceilalţi, pe pragul de a lăsa singuri, ne vom trezi în acelaş timp şi fără activi şi fără rezerve.

Şi atunci?

In goana după succese imediate, cluburile nu s'au gândit la perspectiva aceasta.

Şi-au retras juniorii din campionat, i-au lăsat să se pregătească în particular... pentru o repetenţie sigură şi şi-au fixat atenţia exclusiv la categoria întâla. Tresărind de bucurie după victorie, şi îngânând după fiecare înfrângere: *„au început să îmbătrânească băieţii!"*

Ignorând astfel, ceiace într'un timp intrase în convingerea unanimă şi se va verifica şi în viitor, pe experienţa dureroasă a football-ului bucureştean: *„Imperioasa utilitate a juniorilor"*.

GEORGE FULGA

Note şi Notiţe

Dickson are un nou debuşeu

La vară se inaugurează la Paris o nouă arenă de sport: vestitul «Parc des Princes», renovat şi amenajat după cele mai moderne prescripţii ale artei. Proprietarul noului stadion este Jeff Dickson, care, cu ceeace a câştigat la «Palais des Sports» şi cu ceeace a economisit din «loviturile» dela Londra şi Barcelona, a transformat un modest velodrom într'o arenă care va putea cuprinde peste 50.000 spectatori.

Pentru Paris, noua arenă este bine venită şi nu mai puţin pentru Dickson, care a vădit în tot ceeace realizează, aptitudini financiaro-sportive de alura unui Kreuger în miniatură.

Banul se cere fructificat şi de aceea proprietarul arenei ţine să facă la «Parc des Princes» ceeace a făcut şi la «Palais des Sports», adică să utilizeze până la limita extremă fiecare colţişor de teren. Inventivitatea extraordinară a lui Dickson, ori cât a fost verificată în ultimile sale întreprinderi, n'a putut să realizeze într'un stadion de vară... patinajul artificial cu beneficii naturale, aşa că s'a gândit la ceva care să acopere acest eventual minus de beneficii. De găsit nu a fost tocmai greu, pentrucă, odată cu mutarea calabalâcului dela «Palais des Sports», au fost mutaţi din sportul amator în cel profesionist cele două mari vedete ale atletismului mondial: Nurmi şi Ladoumegue. Dacă pe primul, Finlanda îl vrea amator cel puţin până după Olympiadă, pe cel de al doilea Franţa l-a abandonat direct în braţele primitoare ale lui Dickson.

Până la vară Finlanda se poate răzgândi, aşa că inaugurarea de la «Parc des Princes» nu este exclus să aibe în fruntea afişului o senzaţională întâlnire Nurmi—Ladoumègue pentru titlul de campion profesionist al lumii. Poporul va veni, va aplauda, îl va cere şi pe Petkiewics, iar Dickson va fi înlocuit cu deplin succes randamentul ţevăriei frigorifere dela «Palais des Sports».

Toate bune, numai să nu se repete povestea lui Tilden, care a pornit afacerea în aceleaşi condiţiuni şi a ajuns să-şi dispute de 100 de ori întâietatea în faţa coasociatului său Kozeluh.

O punere la punct

Rubrica de sport a unui cotidian care nu-şi statornicise încă prestigiul de hazna a literaturii unei puşlamale care răspunde la numele de împrumut: A. Dumbrăveanu, a publicat eri — minţind că interviewul ar fi apărut sub semnătura mea — o rectificare a domnului Ionel Ghica, relativă la declaraţiile pe cari le-a făcut «Gazetei Sporturilor», după raidul Bucureşti-Saigon.

Intrebat de noi, d. Ionel Ghica ne-a declarat că n'a dat nici-un fel de desminţire. Atât fondul cât şi forma notiţei, aparţinând ziarului care a publicat-o.

Aşa dar, măgăria cotidianului care s'a pretat la un astfel de fals, e clară.

Nu ştim cui aparţine această măgărie, fiindcă n'a fost iscălită. Ni s'a spus că aparţine lui Dumbrăveanu.

Cu samsarul acesta analfabet, pălmuit de d. Lucescu şi descalificat pe viaţă de scrisoarea de retractare trimisă anul trecut domnului Luchide, nu stăm de vorbă.

Aşteptăm dar, să şi-o însuşească altcineva, mai onorabil, pentruca să ştim cine se va lăsa pălmuit de un fals care stigmatizează un alt aspect al unei puşlamale neeliminate încă din gazetărie.

G. F.

BOX

SPAKOW A FOST ADMIS IN COMPETIŢIA EUROPEANA?

Un math cu Martinez de Alfara la Barcelona

După cum se ştie, în competiţiunea pentru titlul european la categoria semi-grea deschisă după abandonarea titlului de către Pistula, federaţia română de box a trimis la I. B. U. înscrierea lui Moţi Spakow. Până astăzi nu s'a primit la F. R. B. nici un răspuns din partea forului dela Paris în ceeace priveşte acceptarea sau respingerea înscrierii lui Moţi Spakow. A intervenit însă un fapt care poate da loc la interpretări favorabile în ceeace priveşte soarta acestei înscrieri, care interesează astăzi într'un grad destul de însemnat boxul românesc. E vorba de o ofertă pe care a primit-o eri managerul lui Spakow din partea reprezentantului lui Martinez de Alfara, campionul Spaniei la categoria semi-grea şi care este în acelaş timp unul dintre boxeurii care a cerut să fie admis în competiţiune. Cei interesaţi întrepretează această ofertă în sensul că între timp s'a aflat la Barcelona numele celor doi competitori şi că oferta făcută lui Spakow ar fi urmarea acceptării acestuia printre ei. Precizăm că aceasta nu este decât o prezumpţie bazată pe o simplă ofertă, dar care devine veridică printr'o coincidenţă de date. In orice caz, până ce nu se va cunoaşte hotărârea oficială a I. B. U.-ului, este prematur să se insiste mai mult asupra acestei chestiuni.

Matchul cu Alfara ar urma să aibe loc la Barcelona în foarte scurtă vreme.

HUAT A FOST INVINS LA PUNCTE DE KID FRANCIS

Un match care a lichidat problema supremaţiei

Niciodată nu a fost aşteptat în Franţa cu mai multă nerăbdare un match de box, decât cel care avea să opună pe Huat lui Kid Francis. Nerăbdarea aceasta n'a fost provocată nici de reclama [illegible] nici de lipsa manifestaţiunilor pugiliste de mare anvergură. Din contra, ea a fost urmarea unei stări de fapt care nu se putea să nu ducă la o excitare a curiozităţii unui public în curent cu tot ce se petrece în culisele boxului. Pe deoparte Huat, un element cu vaste calităţi, care dela reîntoarcerea din Statele Unite a repurtat o serie de succese de mare răsunet, iar pe de altă parte, Kid Francis, un boxeur cu un palmares extraordinar clădit aproape exclusiv într'o îndelungată serie de succese pe ringul american. Ambii se credeau îndreptăţiţi să dirijeze o categorie, care în Franţa a avut întotdeauna reprezentanţi de cea mai mare clasă, aşa că nu a fost inexorabilă reclama americană a lui Dikson pentru a se umple până la ultimul loc marele „Palais des Sports" din Paris.

Matchul a corespuns în totul aşteptărilor. A fost o luptă cum rar le-a fost dat parizienilor să vadă. Ambii boxeuri în mare formă, puncheuri redutabili şi la fel de rezistenţi, au desfăşurat o partidă pasionantă dela primul început la ultimul gong. Matchul a dat rând pe rând avantaj ambilor boxeuri. Schimburi de lovituri impresionante, deoparte şi de alta, au smuls miilor de spectatori tunete de aplauze.

Situaţia, egală până la sfârşitul reprizei a şaptea a început să devină favorabilă lui Kid Francis, odată cu începerea reprizei următoare. Mai ştiinţific decât Huat, Kid Francis a reuşit să plaseze câteva lovituri în plin şi să ocolească cu dibăcie „dreptele" insistente ale adversarului. Reprizele a noua şi a zecea au fost deasemeni câştigate de Kid Francis, care a fost declarat învingător la puncte.

Decizia a fost foarte mult aplaudată. Acest match care conta ca semi-finală a campionatului mondial la categoria cocoş va duce foarte curând la un match Kid Francis — Al. Brown, în care acesta din urmă are foarte puţine sanşe să-şi menţină titlul.

FOOTBALL

IN CAUTAREA UNUI TEREN PENTRU MATCHUL AUSTRIA-ROMANIA

Se va recurge probabil la un compromis

Am anunţat în numărul trecut că matchul pe care-l va susţine România contra Austriei, la 8 Mai, pentru cupa Europei Centrale, a fost oarecum periclitat deoarece O. N. E. F.-ul a anunţat secretariatul Rombolului că nu va putea avea tribuna gata până în ziua hotărâtă. Dat fiind faptul că timpul până la data disputei este foarte scurt, Biroul federal, în şedinţa de Luni seara a luat în discuţiune această problemă, pentru a i se putea da o rezolvare cât mai conformă cu necesităţile actuale ale footballului românesc.

LA BUCUREŞTI SAU LA ORADIA?

Membrii Biroului federal au propus diferite soluţii, dar nu s'a putut cădea de acord asupra nici uneia din ele, pentrucă fiecare prezinta riscuri importante. Astfel s'a emis părerea ca matchul să aibe loc la Oradia. S'a calculat însă că reţeta ce s'ar putea realiza acolo ar fi prea mică în raport cu cheltuelile investite. La Cluj, situaţia nu ar fi fost în nici un caz mai avantajoasă ca la Oradia, aşa că în cele din urmă s'a ajuns la concluzia ca matchul să aibe loc în orice caz în Bucureşti.

(Continuarea din pag. 3-a)

MOTOCICLISM

O săptămână internaţională

Motociclismul se va manifesta anul acesta, mult mai intens decât în precedentele campanii. Moto-clubul român, a cărui putere de activitaite a fost apreciată de întreaga opinie sportivă dela noi, se află în pragul unor evenimente de mare anvergură. Urma velodromului din şoseaua Ştefan cel Mare este special amenajată în vedera unor dispute de importanţă capitală. Vastul teren este în curs de transformare, dorinţa conducătorilor selectei grupări motocicliste fiind de a prezenta publicului un teren cu totul occidental. Din cele ce se lucrează şi studiind în treacăt proectele am putut deduce că velodromul de anul acesta nu va avea nimic comun cu cel din trecut.

ACTIVITATE INTENSA

Febrilitatea cu care se lucrează în şoseaua Ştefan cel Mare, ne-a făcut să ne interesăm de aproape de intenţiile fruntaşilor formaţiei motocicliste şi am strâns un bogat material, din vorbele schimbate, pe ici, pe colo, cu câte unul din conducători. Din toate părţile ni s'a răspuns acelaş lucru: «vom activa mai intens ca totdeauna şi vom da atenţia cuvenită întâlnirilor internaţionale.

DESCHIDEREA, LA 8 MAI

Velodromul îşi va deschide porţile, în ziua de Duminecă 8 Mai, când motocicliştii români vor găzdui pe doi dintre motocicliştii oraşului Graz. In intenţia promotorilor a fost o reluare mai timpurie a activităţii. Se fixase chiar, data de 23 Aprilie (Sf. Gheorghe), pentru inaugurarea sezonului. Timpul dubios şi starea nu prea perfectă a pis- [illegible] **că toată lumea fiind de acord.**

Decizia luată de diriguitorii motociclismului de la noi, este cum nu se poate mai nimerită, întrucât este sigur că, la data de mai sus, toate amănuntele unei reuniuni de zile mari vor putea fi bine puse la punct, iar alergătorii noştri vor putea să-şi desăvârşească antrenamentul în cursul celor zece zile în cari pista le va fi pusă la dispoziţie.

DEBUTUL FRAŢILOR HUBMANN

In ziua inaugurărei vor concura şi reputaţii motociclişti austriaci, fraţii Hubmann, cari au răspuns afirmativ ofertei ce li s'a făcut. Cei doi aşi ai motociclismului austriac vor sosi în Bucureşti, Joi 5 Mai şi vor fi oaspeţii Capitalei, timp de 10 zile. Ei vor lua parte la cursa principală a zilei, când se vor întâlni cu Nicolae Ionescu şi Ştefan Bonciulescu, cărora li se vor alătura încă doi motociclişti români. Este foarte probabil ca întrecerea internaţională a zilei să se dispute în două serii, o probă de recalificare şi finală. Este sistemul cel mai bun; cere maximum de efort, într'un timp redus.

Lupta dintre fraţii Hubmann şi fruntaşii motoclismului românesc făgădueşte să fie extrem de pasionantă, datorită faptului că toţi patru vor pilota maşini de acelaş provenienţă şi acelaş putere. In astfel de condiţiuni, victoria este în funcţie de valoarea technică a alergătorului.

UN MATCH ROMANO—BULGAR

Două zile după întâlnirea fraţilor Hubmann cu alergătorii noştrii, la 10 Mai, se va disputa la velodrom un match româno—bulgar, menit să tranşeze o veche rivalitate. Anul trecut, în prima întâlnire româno—bulgară, victoria a revenit lui Dimitrie Sokoloff, campionul Bulgariei. A doua dispută, desfăşurată tot anul trecut, a adus victoria lui Marin Moraru, al doilea fiind bulgarul Milko Kleiner. Victoriile s'au împărţit în mod egal, astfel că a treia întâlnire este absolut necesară.

La 10 Mai se vor deplasa la Bucureşti, tot Sokoloff şi Kleiner.

JENNY DUMITRESCU

(Continuare în pag. II-a)

Printre picături

CAZURI DE ASFIXIERE

In general, sporturile sunt foarte rar onorate de aşa numitele «accidente mortale».

Nu vor sportivii să moară în exerciţiul funcţiunii, şi pace. Oricât ar vrea organizatorii să găsească puncte noui de atracţie pentru nervii tari ai celor pe cari un nas rupt, o mână fracturată şi două lighiane de sânge nu le mai face nici-o impresie.

Şi oricât s'ar căzni societăţile de asigurare să-şi combine surse noui de venituri.

Din când în când, totuşi, se întâmplă.

Astfel, săptămâna care-a trecut ne-a adus un plocon de două asemenea cazuri, catalogate de internul Gheorghiu — dela Salvare —: cazuri de asfixiere sportivă.

Primul s'a întâmplat în sos. Vecinii velodromului, cari se delectau obişnuit Duminecă dimineaţa urmărind în cămaşe de noapte, din balcon, cursele de motociclete, s'au pomenit de-odată că Moto-clubul le închide perspectiva, printr'un gard înalt.

Inovaţia aceasta, care le încurca în plus şi gheşeftul duminical al închirierii locurilor libere din curte, i-a enervat.

Şi fiindcă nu puteau să se agite altfel, au făcut o petiţie colectivă către Primăria respectivă, subscriind că: «noi care-am votat întotdeauna cu guvernul, am plătit dările la timp şi am jucat la loteria statului, colectura Blanduziei, sperăm că d. Primar va lua măsurile cuvenite ordonând dărâmarea gardului... care împiedică aerul să intre în case».

Semnat, timbrat şi înregistrat la Primăria de galben.

Acesta este primul caz.

Al doilea caz de asfixiere s'a petrecut la C. F. R., în ziua în care s'a confirmat ştirea că Fulea a trecut la Y. M. C. A.

La auzul acestei nenorociri, d. Alfred Antoniu care se căznea să termine o odă, şi-şi bătea tocmai capul să găsească o altă rimă la Fulea, decât fasulea, s'a îngălbenit. S'a apucat de nas, ca să-şi restabilească respiraţia, s'a ridicat în picioare, şi-a dat ochii peste cap şi s'a prăbuşit peste d. Săvescu care-şi făcea tocmai cura de slăbire, abia mai reuşind să îngâne:

— Cui mă laşi, Mişule?

Internul Gheorghiu, anunţat telefonic, i-a făcut obişnuitele spălături stomacale, lăsându-l la domiciliu.

Starea pacientului nu este gravă.

CASTOR

Congresul I. B. U.

Duminică 15 Mai are loc la Bruxelles ale 15-lea congres al I. B. U.

In ordinea de zi a congresului figurează şi două chestiuni cari privesc federaţia română de box.

F. R. B. a cerut I. B. U.-ului să-i mărească numărul voturilor în congres dela unul la două.

Şi apoi a mai cerut să primească un reprezentant din partea României în comitetul de urgenţă al forului internaţional.